

dom. Jeg troer derfor, at denne Resolution er vel begrundet, og det kunde vistnok have været ønskeligt, om Strandingsforordningen indeholdt noget Udtryffeligt derom. Men jeg troer, som jeg allerede har bemærket, dog ikke, at Strandingsforordningen paa nogen Maade kommer i Conflict dermed; thi, da Bjergningen skal foregaae under Tilsyn af Dyrigheden, saa maa denne jo sørge for, at det, der kunde være til Hinder for Farten, bliver borttaget ved Hjælp af det Bjergedes Provenu, førend Noget af samme kan komme Rhederen eller andre Vedkommende tilgode.

U. s. f. s. l. y.: Det er vistnok, som den høitærede Marineminister har gjort opmærksom paa, at det, at man bortskaffer Master og det øvrige Opstaaende paa et Skib, der er strandet, i høi Grad forøger Banstueligheden ved at bortskaffe selve Braget. Imidlertid forekommer det mig dog ikke, at det er nogen afgjørende Omstændighed for at bedømme Hensigtsmæssigheden af det Hele. Naar den høitærede 5te Lands- thingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har gjort opmærksom paa, at den egentlige Mening med Resolutionen af 1ste December 1846 har været den, at man vilde holde sig til den Eiendom, som fandtes, eller ogsaa fordrø af Gieren, at han skulde skaffe den bort, paa Grund af, at den kunde stifte Skade for Andre, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg har Tvivl om, at den forstaaes paa den Maade, som den høitærede Landsthingsmand har fremsat. Jeg skal foreløbigt bemærke, at jeg ikke herved udtaler nogen Dadel over Bestyrelsen. Det, jeg har at anføre, er blot factisk. Jeg har tidligere yttret, at det, som er mig af Vigtighed, er at henlede Opmærksomheden paa selve Sagen og faae den nøiere undersøgt; det er altsaa blot det Factiske, jeg anfører, uden at ytre mig om, hvorvidt den brugte Fremgangsmaade er hensigtsmæssig eller ikke. Jeg skal da i saa Henseende bemærke, at et engelsk Skib, „Garnet“, ført af Captain Simpsen, var strandet ude i Nærheden af Amager, at Captainen da afsluttede en Contract med den Mand, som har Bjergningsfartøier her i Byen, om at tage Skibet af, og at det skulde skee for en Betaling af det Halve af det, der blev bjerget. Efter nogen Tids Forløb blev Forsøget opgivet af

den, der havde sluttet Contracten om at tage Skibet af, fordi det ikke lod sig udføre. Imidlertid var der blevet bjerget Noget af Ladningen, som blev solgt for et Beløb af 694 Rbd., endeel Inventarium og endeel andre Sager. Efterat dette var skeet, fremtraadte Ministeriet med en Fordring imod det, der var bjerget, ifølge dette Cancelliecirculaire, og fremsatte først det Forlangende, at Rhederen eller Skipperen, som havde bjerget allerede endeel af Braget, skulde nu være forpligtet til at borttage dette, eller at det Offentlige skulde borttage det for Rhederens Regning, og forlangte ikke blot Provenuet af Inventariet, men ogsaa Provenuet af den bortsolgte Ladning. Denne Paastand blev vel senere frafalden, da Sagen blev endt ved en mindelig Overenskomst; men jeg anfører det blot her factisk, for at henlede Opmærksomheden paa, at det nævnte Cancelliecirculaire neppe i Praxis er blevet forstaaet saaledes, som det af den høitærede Rigsdagsmand er anført at skulle være Meningen af det. Iøvrigt maa jeg endnu herved bemærke, at det forekommer mig dog at være meget ønskeligt for en Skipper at vide, hvorledes han har at forholde sig, saalænge det endnu ikke er afgjort, om Skibet er Brag eller ikke, da dette vistnok maa være en meget vigtig Omstændighed. Jeg troer derfor, at Billigheden i høi Grad taler for, at Skipperen maa være berettiget til at bjerge Saameget, han kan, af det strandede Fartoi, saavel af Ladningen som af Inventariet, uden at paadrage sig nogen Forpligtelse imod det Offentlige, saalænge det endnu ikke er afgjort, at Skibet er Brag, eller at Skibet ikke kan tages af Grund. Det er mig ikke klart, hvorledes Forholdet passende skulde ordnes paa nogen anden Maade. At Skipperen skulde være berettiget til at afslutte en Bjergningscontract med den Mand eller de Mænd, som ere istand til at redde hans Eiendom, og at man, naar dette Forsøg var mislykket, skulde holde sig til ham, fordi det er umuligt at faae denne Gjenstand borttagen paa en saadan Maade, at det er fordeelagtigt for Bjergeren, som har påtaget sig dette Arbejde, og at man, hvis det Tilfælde indtraffer, hvis Skipperen kommer i den meest ulykkelige Forsatning, da skulde fordrø, at han, efter